

- 6) Czy przepis § 4 ust. 6 Datenschutzgesetz (austriackiej ustawy o ochronie danych osobowych), zgodnie z którym „prawo dostępu osoby, której dane dotyczą, zgodnie z art. 15 RODO nie przysługuje w stosunku do administratora, bez uszczerbku dla innych ograniczeń prawnych, co do zasady wtedy, gdy zapewnienie dostępu stanowiłoby zagrożenie dla tajemnicy handlowej lub tajemnicy przedsiębiorstwa administratora lub osoby trzeciej” jest zgodny z wymogami art. 15 ust. 1 w związku z art. 22 ust. 3 RODO? Jeśli odpowiedź jest twierdząca, to pod jakimi warunkami istnieje taka zgodność?

- (¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz.U. 2016, L 119, s. 1).
- (²) Dyrektywa (UE) 2016/943 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony niejawnego know-how i niejawnych informacji handlowych (tajemnic przedsiębiorstwa) przed ich bezprawnym pozyskiwaniem, wykorzystywaniem i ujawnianiem (Dz.U. 2016, L 157, s. 1)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale ordinario di Bologna (Włochy) w dniu 24 marca 2022 r. – OV/Ministero dell’Interno – Unità Dublino

(Sprawa C-217/22)

(2022/C 222/31)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale ordinario di Bologna

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący odwołanie: OV

Druga strona postępowania: Ministero dell’Interno – Unità Dublino

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 4 i 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. (¹), również w świetle prawa do wniesienia skutecznego środka zaskarżenia ustanowionego w art. 27 tego rozporządzenia, należy interpretować w ten sposób, że wnoszący odwołanie, który wniósł do sądu państwa wnioskującego środek zaskarżenia na decyzję o przekazaniu wydaną przez jednostkę dublińską tego państwa w ramach procedury wtórnego przejęcia na podstawie art. 18 ust. 1 lit. b) wspomnianego rozporządzenia, jest uprawniony do powołania się na naruszenie przez państwo, do którego skierowano wniosek, obowiązku udzielenia informacji ustanowionego w art. 4 lub obowiązku przeprowadzenia indywidualnej rozmowy z wnioskodawcą zgodnie z art. 5 tegoż rozporządzenia, a jeśli tak, to jakie znaczenie powinno mieć takie naruszenie?

- (¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca (Dz.U. 2013, L 180, s. 31).

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba w składzie powiększonym) wydane w dniu 26 stycznia 2022 r. w sprawie T-286/09 RENV, Intel Corporation/Komisja, wniesione w dniu 5 kwietnia 2022 r. przez Komisję Europejską

(Sprawa C-240/22 P)

(2022/C 222/32)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: F. Castillo de la Torre, N. Khan, M. Kellerbauer i C. Sjödin, pełnomocnicy)